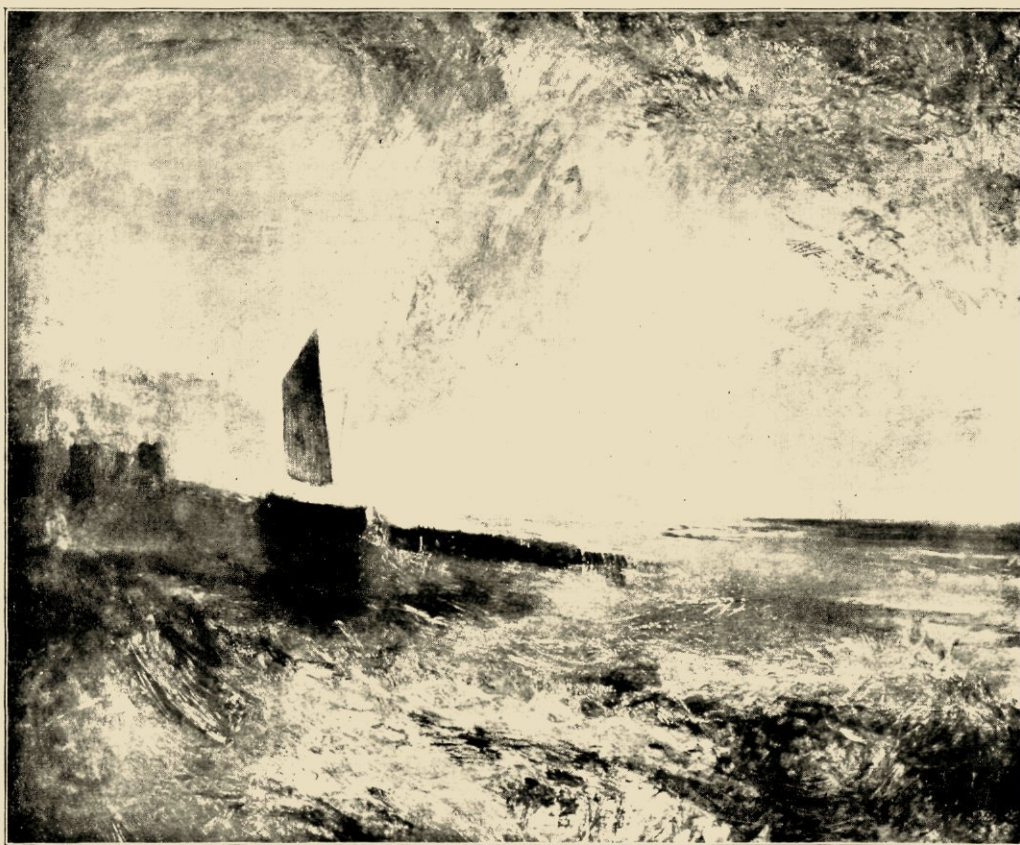

Warfedale zoowel als van Venetië buitengewoon juist en authentiek zijn, wat de constructie der plattegronden betreft, tot in de kruisingen der lijnen te controleeren. Hoe stevig en toch blond-gedaan staan in zijn blanke teekeningen de huizenrijen, en welk een pittig accent geven dan weer zijn torentjes en ruïnen aan dien horizont of aan de lucht. Hoe vol illusie is zijn middeleeuwsche architectuur, diezelfde architectuur, waarin

(merkwaardig is de plompheid en kortheid van veler gestalte en de wattigheid van hun leden) en soms popperig. Het is opgemerkt, dat hij slechts zeer zelden, en dan nog als terloops, het woud heeft afgebeeld, maar is dit vreemd in iemand, die voor alles de poëzie van de ruimte voelde, die bij voorkeur de lucht, zoo wijsch en open mogelijk zag en weergaf?

Turner is in zijn gansche werk het zuivere

HASTINGS. (TATE-GALLERY).

men zegt dat hij slechts om praktische redenen — wijl ze in de mode was — belang stelde!

De menschenfiguren en de dieren, ruitertjes, koeien, hertjes, visschers, waschvrouwen, zeesoldaten, zijn op zijn beste schilderingen niet meer dan de met prachtig oordeel aangebrachte stoffeering, een geestige en delicioze stoffage, waaraan kernigheid en typeering niet ontbreken: zijn zij grooter dan worden ze vormloos, slecht van proportie

toonbeeld van het genie. Hij begrijpt alles, neemt alles aan, trekt alles tot zich, imiteert zonder zich zelf te verliezen, verbetert schier altijd wat hij overneemt. Hij copieerde, en overwon elk op hun eigen gebied, Sandby, Claude, Cozens en Girtin, hij verdiepte niet altijd, maar verrijkte en verbreedde wel hun sentiment.

De vergelijking met Claude is hier reeds meermalen ontweken, maar zij schijnt mij